

Zaterdag 31 maart 2018

Dag 6: De weg van wijsheid

Het weekoverzicht

Vandaag wordt een dag van terugblikken en morgen wordt een dag van rust en reflectie; Paaszondag is onze Sabbat. Ik begon de lezing van deze week met de “Verlichtingservaring”. Dus we zijn op zoek naar de ervaring van verlichting. We willen uit deze onwetendheid komen, het niet volledig weten wat we werkelijk zijn. Waar we zeker van zijn is dat we een menselijke ervaring hebben. We ervaren de materiële en fysieke wereld via de menselijke zintuigen; wat we zien, wat we ruiken, wat we horen, wat we proeven en wat we aanraken. Maar er is ook een spirituele ervaring te beleven, de ervaring van een andere dimensie – spiritueel Zijn.

De reis naar puur Zijn

Spirituele ervaringen zijn talrijk en gevarieerd – het zien van kleuren, het horen van geluiden, visioenen hebben, verschillende ervaringen hebben die men psychedelisch zou kunnen noemen. Maar ik zei dat de ervaring van verlichting verder gaat dan dat. De reis gaat verder in spiritueel Zijn, maar is verder dan dat. De ervaring van verlichting staat aan de basis van spiritueel Zijn en ik noem deze basis ‘puur Zijn’. We hebben een mens zijn, ‘zijn’, we hebben een spiritueel zijn, ‘zijn’, en de basis is ‘Zijn’. De ervaring van verlichting gebeurt in de staat van puur Zijn, dus we moeten verder gaan dan de menselijke ervaring, voorbij spirituele ervaringen naar die staat van Zijn.

Ik zei dat wat daar is, de Waarnemer van de ruimte is, de Ziener die Patanjali *drashtuh* noemt. Hij zegt dat die individuele bewustzijnsruimte *chitta* is, en de golven van energie in die bewustzijnsruimte *vrittis* worden genoemd. Dus er zijn energiegolven geassocieerd met mind, emotie en vitale energieën – al die energiegolven die de *chitta* verstoren of in de *chitta* bewegen. Hij zegt dat als je die stil krijgt, je een kans hebt dat de Ziener in die ruimte, *drashtuh*, in zijn eigen glorie kan verblijven. Dus de Ziener moet in de ruimte van puur Zijn verblijven.

De zuivere getuige verblijft in zijn eigen glorie

In de meditatie, moeten we in de ruimte van puur Zijn komen. Dus het doel is de menselijke ervaring te observeren, het observeren van spirituele ervaringen onderweg, maar proberen in de Waarnemer van de ruimte te blijven. Hij zegt dat als we in staat zijn om deze *vrittis* of energiegolven tot stilstand te brengen, we iets ervaren dat yoga wordt genoemd; een eenheid van het individuele bewustzijn met het oneindig bewustzijn – *yogaś citta-vṛtti-nirodhaḥ*. Dit vers brengt wat zadjes van wijsheid in onze minds die we nodig hebben om de bewustzijnsruimte in stilte te brengen. De stilstand van golven in het bewustzijn. En Hij zegt dat de getuige dan in zijn glorie zal staan. Hij geeft een recept, *tadā draṣṭuḥ svarūpe’vsthānam*; deze getuige die waarneemt zal in zijn glorie verblijven. Dus er is glorie in die ruimte; een volheid van licht waar het individu verrukt zal zijn, waar individualiteit zal verdwijnen. Het is er (dat is waarom hij het “eenheid” noemde) maar het zal wijken. Ik noem dat samensmelting; hij versmelt zichzelf in die ruimte.

Tevoorschijn komen van het ego

In de daaropvolgende lezing, focuste ik me op de ervaring van individualiteit. Er is een ego in de ruimte, en ik zei (wat veel contemplatie vereist) dat het ego alleen een ogenschijnlijke realiteit is. Het is niet de hoogste realiteit. Dus dit gevoel van “ik” dat we hebben, is alleen maar een ogenschijnlijke realiteit. Het is geen absolute realiteit, alleen wat het lijkt te zijn. Maar ego bestaat alleen vanwege de vorm – de menselijke vorm, de spirituele vorm. Zij creëren een “ik”, een scheiding van het Oneindige. Dus het ego heeft de neiging grenzen te trekken. Ik hou van de afkorting EGO – Edges God Out [houdt God buiten de

deur]. Dus het moment dat je een vorm gebruikt, houd je God buiten de deur. Je creëert dit onechte gevoel van macht, van scheiding, van individualiteit. Dat is ego.

Het ego heeft geen echt bestaan. Het is als het tekenen van een cirkel op een stuk papier: het papier is de realiteit, niet de cirkel. De cirkel kan alleen bestaan vanwege het papier. Of je krijgt wat goud en je verandert het in een vorm en de vorm lijkt de realiteit te zijn. Of het nu een ring, een armband of een ketting is, de vorm lijkt de realiteit te zijn. Maar de waarheid is dat het gewoon goud is. Als een juwelier ernaar kijkt, dan zal hij of zij niet naar de vorm kijken, maar naar het gewicht van het goud.

De kracht van het intellect

Het ego is niet de bestemming; de Ziener is de bestemming. Maar het ego is belangrijk omdat we vastgehouden worden in deze ervaring van individualiteit en individuele kracht. Als we gevangen zitten in deze ervaring van individualiteit, hoe komen we dan terug naar die plek van puur Zijn? Wat is er aanwezig in de ruimte dat ons kan helpen? Wat is er in ons aanwezig dat ons kan helpen? Dat is waar intelligentie bij komt kijken. We hebben een intelligentie, we noemen dat het 'redeneervermogen' in het bewustzijn; redeneervermogen, intellect, we kunnen dingen beredeneren. En hierin verstrikt geraakt, hebben we het IQ (Intelligentie Quotiënt) gecreëerd als onze bron van wijsheid, en gebruiken we het intellect. Het gaat over intellect en logica. Dat is dus onze reddende genade in de ruimte, dat we dingen kunnen beredeneren.

De mind begrijpen

In de andere lezing had ik het over de mind. We hebben een mind, we kunnen dingen denken. Naast beredeneren kunnen we zeggen: "Dit is een olifant" (wijzend naar een beeld). We kunnen een gedachte creëren. En wanneer we beginnen te contempleren over olifanten, beginnen we met het creëren van ideeën over de olifant. Maar om de gedachte en het beeld in onze mind te creëren en hierbij onze zintuigen te gebruiken, gebruiken we het gereedschap van *manas*; de denkende mind die gedachten en beelden kan creëren. Vervolgens gebruiken we het intellect om de contemplatie en het beredeneren te starten. Het ego, en zijn egoïstische natuur, is nu betrokken in een relatie. In die relatie raken we zo verstrikt in de externe wereld dat er geen gedachte meer is aan de Ziener voorbij het intellect. Er zijn alleen de gedachten van het individuele ego in de relaties.

Het geheim van een kalme mind

De wijsheid van de *Bhagavad Gita* laat ons zien hoe we zo gevangen kunnen raken en zo begoocheld in ons denken dat we onze vrede compleet verliezen. Als we terug willen naar die vrede, die balans, moeten we observeren wat er werkelijk gebeurt. We moeten de ervaring observeren van hoe we verstrikt raken. *Bhagavad Gita* is hier heel duidelijk over. Als je je alleen richt op zintuiglijke objecten, ontwikkel je er een gehechtheid aan. Je wilt doorgaan met het ruiken, het proeven, het aanraken, het horen en het zien. Je raakt gevangen en je wilt de ervaring voortzetten. Dus creëren we een gehechtheid aan dit ding. En van hieruit een verlangen; "Ik wil meer. Ik wil hier meer van ervaren. Ik houd hiervan". Dan zijn er ook dingen waar we niet van houden, dus creëren we voorkeuren en afkeuren in die ervaring. Vanuit onvervuld verlangen, wanneer onze verlangens niet vervuld worden, kan er woede ontstaan. En als er woede ontstaat, ontstaat er ook verwarring; we kunnen niet meer duidelijk waarnemen en niet meer helder denken. Dan ontstaat verlies van discriminatie; we kunnen zaken niet helder beredeneren en dit kan tot onze ondergang leiden. We kunnen onze weg nooit vinden. We raken compleet verdwaald. Dus *Bhagavad Gita* zegt kijk wat er gebeurt, bekijk de relatie die je hebt met de zintuigen en de mind.

Ik zei dat het als de paarden (zintuigen) is, de teugels die de paarden vasthouden (de *manas*, de denkende mind) en de wagenmenner die alles controleert (het intellect, de bron van intelligentie die we hebben) en de reiziger (dat is waar de Ziener is). Als deze paarden ons overall mee naartoe trekken en de *manas* de macht geeft aan de paarden, de wagenmenner half slaapt en de reiziger wordt vergeten, wat zou er dan met de wagen gebeuren? Klaarblijkelijk zijn er veel problemen. We moeten observeren wat er werkelijk gebeurt, dus de Waarnemer wordt enorm belangrijk.

De gebondenheid aan het verleden

Gisteren liet ik je zien wat er gebeurt na iedere gebeurtenis; de gebeurtenis leeft in ons voort na iedere ervaring. Dus er is een geheugenveld dat alles bewaart of opslaat wat we wel en niet leuk vinden - en dat weer naar ons terugbrengt. We hebben een geheugenveld dat alle ervaringen van onze levens bevat in de *chitta* – dit noemen we *ākāśa*. Dus dat veld is *chittākāśa*. Het is een veld met alle informatie want we als we hypnose gebruiken, kunnen we terug en vorige levens herbeleven.

Zie je hoe gebonden we kunnen raken, hoe gevangen? Op enig moment zullen we onszelf afvragen: wat hebben we gedaan? Zoals de Verloren Zoon: “Wat heb ik gedaan? Ik kom van een thuis dat alles had en waar de Ziener thuishoort. Ik ben afgedwaald en kijk waar ik nu ben – vandaag met de zwijnen, de zwijnen aan het voeden en ik eet met hen. Ik moet terug naar huis gaan”. Jezus liet ons in deze gelijkenis zien hoe we afdwalen met onze zintuigen. De *Bhagavad Gita* zegt precies hetzelfde. Er is geen geluk in die onwetendheid.

Genade is de bevrijder

Alles dat we ervaren is niet de absolute realiteit. Dus hoe komt het dat de absolute realiteit in ons is, in dat veld van puur Zijn en we allemaal zijn vergeten waar de realiteit is? Waarom zijn we het vergeten? Omdat het Universum ons heeft gesluierd in een illusie die we *māyā* noemen; ik heb de hele 40 Dagen van vorig jaar gesproken over ‘Het oplichten van *māyā*’s sluier’. We worden allemaal in deze *māyā* gehouden. Wat echt lijkt is niet echt. In de *māyā*, is het intellect de bron van onze intelligentie, maar het intellect is geen oneindige intelligentie. Het is niet de intelligentie van ons Zijn, ons pure Zijn. Het is gelimiteerde intelligentie. Het geeft gelimiteerde kennis, dus we hebben de kennis nodig die voorbij gaat aan het intellect.

We hebben dus het intellect nodig omdat het ons gereedschap voor beredeneren is, om te begrijpen dat het moet worden overstegen. En we moeten de *manas* stil krijgen, omdat de mind alles naar boven zal laten komen dat in het geheugenveld is. We hebben de stille *manas* nodig, en we hebben het intellect nodig dat moet worden overstegen, omdat ze gevangen zijn geraakt in de *māyā*. Dus hebben we genade nodig, we hebben iets nodig om ons hieruit te bevrijden. We hebben genade nodig en genade is altijd aanwezig in dit spel. De hand van het Goddelijke is er altijd, dus we moeten teruggaan naar onze Vader. Volgens de gelijkenis van Jezus, moeten we onze stappen terugvinden naar de Vader. We moeten terug naar de ruimte van Zijn.

Verhaal van de twee vogels

Afgelopen jaar gaf ik jullie ook het verhaal uit de *Upaniṣad* over de twee vogels. (*Muṇḍaka Upaniṣad, Third Muṇḍaka: First Khanda, 3.1.1 – 3.1.2*). Een vogel springt van tak naar tak, proevend van de bittere en het zoete vruchten en hij heeft geen fijne ervaring. Hij ziet de stille vogel en hij wil net als hem zijn, en begint naar binnen te gaan om die vogel te ontmoeten. Uiteindelijk, wanneer hij die vogel ontmoet en ernaar toespringt, vindt hij zichzelf in die vogel. Hij werd één met de vogel – de yoga - en zijn ervaring was compleet anders. Nu terugspringend in het proeven van de bittere en zoete vruchten, verloor het nimmer meer de zetel van de andere vogel; dat was niet in het verhaal, maar als het verhaal zou verdergaan zou het vertellen dat de vogel volledig was getransformeerd. Dat het niet uitmaakte waar hij naartoe bewoog, van tak naar tak, hij nooit meer het bewustzijn van de andere vogel verloor. Ze werden verenigd. Hoewel hij in de ruimte bewoog, was hij nog steeds verenigd met de andere vogel. Dat is het kenmerk van in de zetel van die vogel zijn; de eenheid die nooit verloren gaat. *Bhagavad Gita* zegt dat degene die gericht is op de zintuiglijke objecten met een gedisciplineerde mind en controle over de zintuigen, volledig kalm kan worden. Diegene kan in afstemming blijven met het Goddelijke. Diegene blijft stabiel in die staat van Goddelijkheid. Dat is wat de *Bhagavad Gita* zegt.

Het ervaren van de pure Ziener

Samengevat, is het doel van vandaag om in de ervaring van de realiteit te komen – dat niet het ego is, niet het intellect, niet de mind en niet de zintuigen. Ze zijn allemaal onderdeel van het drama van de schijnbare realiteit, *māyā*. Maar ik wil niet dat je bang bent voor de *māyā*, want door het begrijpen van

het drama en door een ervaring te hebben van de *drashtuh*, die Ziener in zijn pure vorm, kan je in de ervaring komen van het nooit verlaten van die zetel, zelfs wanneer je in activiteiten bent.

Hier probeerde ik het geheel aan je toe te presenteren. Het doel zou niet moeten zijn om gevangen te raken in het intellect, of in de mind in de zovele gedachten, maar liever de stilte te onderzoeken, de ruimte van oneindig bewustzijn. In jou is de ruimte van oneindig Zijn aanwezig. Als je daar naartoe gaat, wil het ego daar rusten. Er is een ruimte van oneindige intelligentie wanneer je het intellect overstijgt, wanneer je weet dat “er niets is dat ik daar kan beredeneren. Ik blijf stil.” Als het intellect het niveau van stilte en overgave bereikt, dan verschijnt intuïtie. Oneindige intelligente manifesteert zich. Hoe weten we dat? Omdat de persoon zegt: “Het enige wat ik weet, is dat ik niet weet”. Degene die de ruimte van oneindige intelligentie aanraakt zegt: “Ik weet dat ik niet weet. De ruimte is te groot. De intelligentie is zo ver voorbij mij, ik geef me eraan over. Ik blijf ermee verenigd. Ik wil niet denken dat ik weet omdat ik gevangen zit in het intellect. Ik wil in die ruimte blijven dat ik niet weet, dat Dat wat alles weet zal manifesteren in mijn zijn. Ik weet dat in mij alle kennis aanwezig is – in mij”.

Hij die weet dat hij niet weet, weet echt. Hij die wijs weet dat hij niet weet, weet echt. Het intellect moet worden overstegen; de mind moet uiteindelijk stil worden. Dus we moeten het gereedschap van de intelligentie gebruiken om in die staat van Zijn te komen waar het kan worden overstegen, omdat *māyā* ons in beperking houdt. Mijn tijd is gelimiteerd maar ik weet dat deze wijsheid belangrijk is.